

[Dahlgaard.]

Lens- og Stamhus-Afløsningslovgivning, en stadig rindende Kilde finansielt set, der i den kommende Tid maa siges at indeholde værdifulde Bidrag til Udbygning af hele den videre Udvikling af vor Udstykningslovgivning, som vel til syvende og sidst ingen tænker sig helt bør standse.

Der er Grund til at erindre herom, da Lensafløsningen er saa vidt fremskreden, at det er meget begrænsede Arealer, der er tilbage, vel kun Jord til 400—500 Husmandsbrug i de kommende to Aar. Mit Parti vil gerne udtale Haabet om, at det vil vise sig muligt her i Tinget at naa til Enighed om en Lovgivning, der kan fortsætte paa de Princippers Grundlag, som er nedlagt i Jordlovene af 4. Oktober 1919, og vi agter fra det radikale Venstres Side at yde vort Bidrag til en Forhandling herom ved i denne Samling at forelægge Lovforslag som Forhandlingsgrundlag for vor fremtidige Udstykning.

I denne Forbindelse vil jeg gerne udtale Haabet om, at Resultatet af det sønderjydske Udvalgs Arbejde maa blive et saadant paa det her nævnte Omraade, at ogsaa Udstykningen i de tyndtbefolkede Egne dernede vil kunne fremmes, og at det maa lykkes paa Grundlag af det Arbejde, der gøres i dette sønderjydske Udvalg, at finde Veje, hvorved Kultiverings- og Nybygningsarbejdet i de sønderjydske Landsdele kan fremmes paa en saadan Maade, at de almene Samfundsinteresser sikres, samtidig med at der tilrettelægges og organiseres et virkelig systematisk Arbejde.

Vi staar nu ved Begyndelsen af denne Rigsdagssamlings Arbejde, og der er da Grund til, som altid ved Begyndelsen af en Rigsdagssamling, at klare sig de politiske Forudsætninger, der foreligger for det Arbejde, der skal gøres. Der er her i Aar noget, der efter min Formening er bemærkelsesværdigt, idet det er den første Rigsdagssamling siden 1926, hvor man kan sige, at der er Sandsynlighed for, at intet Lovforslag vil komme til at foreligge her i Tinget vedrørende nye Toldbeskyttelsesforanstaltninger. Det er utvivlsomt ogsaa Tilfældet ude i Befolkningen, at de Tendenser til at sætte sin Lid til Toldbeskyttelsesforanstaltninger i Krisetiden, der en Stund syntes at kunne spores, er i rivende Tilbagegang, og det har da ogsaa allerede givet sig et praktisk Udslag her i Tinget for det konservative Partis Vedkommende derved, at den Mand, der har udtalt Ønsket om, at Toldpolitikken igen maatte vende tilbage til sin naturlige

Ubemærkethed, nu er det konservative Partis Formand.

Utvivlsomt vil der ogsaa i det kommende Aar af konservative Talere ude i Landet spredtvis blive talt om aktiv Erhvervs politik og alt dette, men der vil utvivlsomt kun blive talt om det; herinde vil den nye Formand, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, med nervøs Omhu sørge for, at det ikke giver sig noget Udslag her. Og jeg kan hertil føje, at det er i Sandhed en Opgave, der er den nye Formand for det konservative Parti værdig, at føre Forhandlingerne med det ærede Medlem Hr. Holstein paa en saadan Maade i den kommende Tid, at Aarhus-Konservatismen ikke for hurtigt kommer herind og forstyrrer hans Cirkler paa dette Omraade.

Og med Hensyn til Socialdemokratiet vil man, hvis man skal dømmе efter de Taler, der er holdt af socialdemokratiske Mænd ved Vælgermøderne forud for Landstingsvalget, faa det Indtryk, at de Toldbeskyttelsesforslag, der her tidligere er fremsat, ikke igen vil fremkomme, og at de egentlig snarest betragtes som et af de smaa Fejltrin, som giver yderligere Grund til at fremhæve egen Dyd, og det er kun godt. Det giver Haab om, at den Tid snart skal komme, da tillige Forstaaelsen vil brede sig af, hvor tyngende de Toldbyrder er, der i Øjeblikket hviler paa Befolkningen og Erhvervs livet.

I øvrigt skulde man mene, at efter alt det foreliggende maatte Betingelserne for en moderat konservativ Regering i den kommende Samling være de samme som i Fjor ved Rigsdagssamlings Aabning. De faa Retningslinier, der findes i den højtærede Statsministers Trontale, peger paa, at den højtærede Statsminister er fast besluttet paa at fortsætte en konservativ Kurs, der byder de Konservative al den Betaling for deres Støtte, som de billigvis kan forlange. Alligevel skal jeg ikke nægte, naar man ser paa Forholdene mellem de to Regeringspartier, at der er en lidt anden Tone over det end i Fjor, og hvori ligger det?

Utvivlsomt er en anden Tone lagt over hele dette Forhold ved det, der skete ved Landstingsvalget. Hvad viser nemlig Landstingsvalget? Jeg vil udtrykke det ved at sammenligne det med Tilstanden, som den var i Fjor ved Rigsdagens Aabning. Der er ikke Tvivl om — enhver, der betragtede de Konservative, lagde Mærke dertil —, at naar Statsministeren frembar sine konservative milde Gaver, indkasserede de Konservative dem i Virkeligheden i fuld